

acésta, din punct de vedere al seu. Atunci cu totul altfel ar fi decurs lucrurile și altul ar fi fost și rezultatul lor, deși nu spre binele ardelenilor. Atunci pre un Șaguna l'am fi perdut póte pentru totdéuna, spre cea mai mare daună a bisericei și poporului român din Transilvania.

Tot sórtea a voit mai incolo, ca consistoriul diecesan să incunoscinteze și pre scaunul metropolitan din Carloviț despre mórtea episcopului Moga, și ca la același scaun metropolitan, să nesuésca încă chiar și unii din concurenții ardeleni la vicariat și la episcopiă. ¹⁾ Ce mirare deci, că metropolia Carlovițului, vėđėndu-se ca-și provocată, pășì la mijloc, și trăgėndu-și informațiuni mai de aprópe despre starea eparchiei ardeleni vacante, precum și despre calitățile aspiranților la episcopia din clerul ardelean, făcù din parte-și pașii necesari și propunere la locurile mai inalte — mai ăntăiu pentru vicariu, după aceea și pentru episcop?

Și așa prin resoluțiunea regésca din 27 Iuniu 1846, de vicariu general al eparchiei ardeleni se denumì Andreiu Șaguna, archimandritul mănăstirei Covilului in eparchia sėrbésca a Neoplantei.

Étă unde se imping lucrurile, de o parte prin necapacitate și ignorantă, de alta prin neințelegeri și rivalități intre ómeni! — Cu tóte acestea, eu aici ințeleg numai forma nu și esența, căci in acest ințeleș din urmă luându-se lucrul, adecă că s'a denumit Șaguna de vicariu, apoi trebuie cu mână la inimă să đic, că fórte bine s'a lucrat așa, și că numai prevedința a condus lucrurile astfel, in acele momente decidătóre; pentru că nimeni dintre ardelenii nostri nu ar fi fost aceea, ce a fost un Șaguna, nimeni dintre ei nu ar fi putut — mai ales sub grelele eveniminte din 1848 — suplinì pre un Șaguna, in conducerea afacerilor nóstre bisericesci și naționali.

Fată de aceste, nu ne póte prinde mirare, decă denumirea archimandritului Șaguna de vicariu general, se primì

¹⁾ Tot acolo pag. 203.